CÎTEVA MINUTE ÎN COMPANIA LUI NELU NUNWEILLER

● La Bucureşti, între două avioane...

● Despre o disciplină „de fier"

Ieri dimineaţă, după ce ore în şir alertasem toate telefoanele de la care speram că ne pot ajuta cu ceva, o siluetă cunoscută ne-a deschis uşa, rostind un cuvînt care amintea o... formulă magică:

— Merhaba.

Adică, dacă ar fi să traducem din limba turcă, un bună ziua... Evident, vizitatorul atît de dorit nu putea fi altul decît fostul dinamovist Nelu Nunweiller, actualmente jucător al formaţiei Fenerbahce din Istanbul.

Un asemenea oaspete rar trebuie, bineînţeles, abordat cu o întrebare de curtoazie, care să introducă în atmosferă:

— Cît rămîneţi la Bucureşti ?

— Din păcate, numai pînă miercuri, căci în ziua de 26 trebuie să fiu prezent la Izmir pentru restanţa cu Altinordu. În dorinţa de a rămîne cît mai mult în ţară, am solicitat clubului un scurt concediu, de 20 de zile — necesar pentru a mă prezenta la examenul de la I.E.F.S. — dar nu mi s-au acordat decît... şapte.

— După cîte ştim, Fenerbahce ocupă o poziţie precară în clasament, deşi — hai să te lăudăm ! — eşti socotit jucătorul nr. 1 al formaţiei, cu o prezenţă perpetuă în „echipa săptămînii"...

Într-adevăr, nu stăm pe roze... Chiar dacă vom cîştiga la Izmir, vom „veni" abia pe locul V în clasament, la 4 puncte distanţă de Galatasaray — ceea ce e cam puţin faţă de posibilităţile echipei. Explicaţia este însă simplă: după ce anul trecut jucătorii noştri au cîştigat totul — şi campionatul şi cupa — ei s-au lăsat pradă unui dolce farniente, cum ni se pare că s-a întîmplat şi cu Steaua... În consecinţă, antrenorul maghiar Molnar s-a văzut nevoit să suspende şapte titulari, între care pe „şefii de orchestră" Şeref şi Can.

— Pentru că tot sîntem la capitolul disciplină, spuneţi-ne cîteva cuvinte despre „regimul" de la Fenerbahce.

— Disciplina este mai mult decît riguroasă, orice abatere fiind aspru penalizată şi avînd urmări foarte neplăcute în primul rînd din punct de vedere... pecuniar !

Am să vă dau şi un exemplu concret: înaintea meciului cu Besiktas, antrenorul, apreciind că adversarul are o extremă stîngă periculoasă m-a solicitat pentru postul de fundaş lateral dreapta — pe care nu mai jucasem niciodată... Ştiţi ce s-ar fi întîmplat dacă refuzam? O amendă de 1000 de lire.

În ceea ce priveşte jucătorii, trebuie să remarc faptul că din cei 30 ciţi participă la antrenamentele primei echipa la Fenerbahce, intră în teren cei mai în formă. Cine nu se pregăteşte cu seriozitate riscă — indiferent de nume, reţineţi, indiferent de nume ! — să rămînă pe tuşă...

— În privinţa caracteristicilor din fotbalul turc, care te-au incomodat cel mai mult ?

— Neîndoios, terenurile. Foarte dure în timpul verii, acestea devin de-a dreptul mocirloase în restul sezonului, cînd plouă zile în şir. Poate tocmai de aceea mi-a fost foarte greu să capăt stabilitate pe un asemenea teren şi poate tot de aceea fotbalul turc este grevat de o tehnică superioară, axîndu-se, în special, pe viteză şi detentă. Apoi, programul de jocuri mi-a fost, cel puţin la început, peste mînă...

— Adică?

— În Turcia se joacă duminică-miercuri-duminică, ziua de mijloc a săptămînii fiind consacrată unui meci internaţional, pe care de obicei îl susţinem într-o ţară învecinată. Vă daţi seama că, în acest regim, mi-a fost foarte greu să mă acomodez.

— Pentru că trecem de la una la alta, te-am ruga să ne spui ce părere ai despre rezultatul de la Londra şi despre evoluţia „micului" Radu Nunweiller?

— Rezultatul este excelent Dacă nu mă-nşel, este cel mai bun rezultat pe care l-a obţinut naţionala noastră vreodată... Cred că şi echipa, foarte tînără, a fost judicios întocmită şi un program viitor raţional alcătuit — să nu se uite meciurile internaţionale cu echipe de valoare — îi va asigura noi trepte de evoluţie. Cît despre Radu, jocul lui bun este pentru mine o mare mulţumire. Am însă convingerea că el, ca cel mai talentat şi mai tehnic dintre toţi Nunweillerii, poate să facă mult mai mult decît a făcut...

Aici, oaspetele nostru a făcut un gest care indica o anumită grabă. Am înţeles că discuţia noastră trebuie amînată, căci pînă miercuri lui Nelu îi mai rămîn, desigur, atîtea de făcut...

Ovidiu IOANIŢOAIA

fotbal

Fenerbahce un fel de... Steaua...

Fotbaliştii români au aterizat

(Urmare din pag. 1)

„închis". O oră ? Două ? Trei ? Cine putea şti ?...

În avion, în drum spre patrie, fotbaliştii se găseau în faţa aceleiaşi ecuaţii cu o mie de necunoscute. După un timp, aveam să ne lămurim şi unii şi alţii : avionul va ateriza la... Arad, în jurul orei 17, oaspeţii lui urmînd să-şi continue drumul cu trenul şi să soseasca la Bucureşti azi dimineaţă la ora 6,26 de minute.

...Acele ceasornicului se mişcă, parcă, mai încet ca de obicei. Dar... se mişcă ! Şi iată-le arătînd ora 17,15. Formăm „09".

— Dorim să vorbim cu aeroportul Arad. FULGER !

După cîteva clipe, ni se dă legătura. Dar filmul incertitudinii continua. Aeroportul ne informa că avionul nu sosise, ci căuta încă un drum de acces pe şoselele aeriene ale Europei înecate în ceaţă. Ni se recomanda, deci, răbdare şi eram rugaţi să revenim peste o oră...

Aveam o altă alternativă ? Dacă Bucureştiul era atît de... neprimitor cu tinerii noştri fotbalişti cel puţin din partea Aradului aşteptam mai multă... bunăvoinţă, pentru ca sportivii să poată cobori, în sfîrşit, pe pămînt.

Ceea ce Aradul a şi făcut, bineînţeles, avînd de partea lui condiţiuni meteorologice mai favorabile. La ora 18,15, cînd chemam aeroportul din acest oraş, călătorii începeau să coboare din avion...

Peste cinci minute, vorbeam la telefon cu colegul Cristian Mantu, trimisul special al ziarului nostru la meciul Anglia — România.

— Bine v-am găsit — ne-a spus el. În ciuda vremii, am călătorit destul de bine, parcurgînd, fără nici un incident, distanţa Londra — Bruxelles şi, apoi, Bruxelles — Arad. Mai departe, vom vedea, Venim mîine dimineaţă cu trenul ? Cu autocarul ? Sau poate chiar astă-seară cu avionul ? În orice caz, sîntem acasă !

...Cei mai îndreptăţiţi să spună acest lucru sînt, fără îndoială, Gornea şi Domide, care s-au văzut, în urma acestor peripeţii, direct la Arad, acasă. Atîta doar, că avionul n-a tras chiar în faţa porţii...

★

Aseară, tîrziu, fotbaliştii se aflau încă pe aeroportul din Arad, aşteptînd „aprobarea" Bănesei. Pînă la închiderea ediţiei, avionul nu sosise în Capitală.

Sir Alf Ramsey viu atacat în cercurile fotbalistice engleze

● Noi comentarii ale presei londoneze după meciul de la Wembley ● „Ramsey trebuie să schimbe tactica, nu jucătorii !" ● Managerul se apără ● Aprecieri asupra jocului românilor

Corespondenţă specială

Ceea ce a fost surpriză şi decepţie în primele ore care au urmat fluierului final din meciul de pe Wembley se transformă acum în aspre critici adresate conducerii tehnice a echipei Angliei, în frunte cu sir Alf Ramsey. Managerul naţionalei insulare este în serios impas, acum cînd se pregăteşte să încheie un ciclu de 6 ani de cînd dirijează echipa care a cîştigat titlul mondial. Curioasă coincidenţă, viitorul meci este tocmai împotriva Franţei, în martie, aceeaşi care la debutul lui Ramsey în calitate de conducător tehnic administra 11-lui englez un usturător 5—1. Evident, ambianţa este prea puţin propice pentru o revanşă şi — în fond — ce ar mai însemna ea azi, cînd fotbalul francez este atît de slab cotat ?

Dar Alf Ramsey îşi pledează apărarea cu multă vigoare, chiar din primele declaraţii făcute presei, după meciul cu România, încheiat prin acel surprinzător 1—1. **„Noi am avut infinit mai multe acţiuni ofensive, la poarta adversarilor noştri, nu numai în acest meci, ci în toate cele susţinute în ultimele două sezoane. Nu uitaţi aceasta !..."** — spune managerul. Bineînţeles, jocul de calitate, în teren, al fotbaliştilor lui Ramsey nu este uitat de nimeni, dar tot atît de bine ţinem minte că în 19 meciuri susţinute de la cîştigarea Cupei Mondiale, echipa Angliei n-a marcat decît exact 19 goluri, ceea ce este totuşi puţin. Mai ales că sînt — pe lîngă egalităţi — şi trei meciuri pierdute. Panaşul de campioni ai lumii nu se poate păstra imaculat, cu asemenea performanţe.

De aci, consecinţele fireşti. Ramsey este viu atacat în presă, metodele sale sînt caracterizate ca fiind bune de aruncat la coş, iar Jimmy Greaves este din nou reclamat cu insistenţă ca imperios necesar pentru atacul naţionalei. Foarte tăios este comentariul lui Peter Lorenzo în ziarul „THE SUN". Cunoscutul cronicar de fotbal afirmă că oamenii lui Ramsey **„...muncesc din greu pe teren, dar demonstrează prea puţină abilitate în finalizarea acţiunilor"**. Articolul din „SUN" subliniază din nou că Anglia ar fi trebuit să cîştige cu uşurinţă acest meci, în care a avut ca adversară **„... o echipă care, tehnic şi tactic, nu denotă aceeaşi clasă ca reprezentativele de fotbal din alte ţări de pe continent"**. Părerea aceasta este împărtăşită şi de „DAILY MIRROR" care notează: **„Aceşti jucători români au puţine contacte cu fotbalul de valoare mondială şi este greu de crezut că vor ajunge în turneul final al viitorului campionat mondial de la Mexico.** Dar — continuă ziarul — **aceasta n-a împiedicat pe adversarii noştri să se arate capabili de a iniţia cîteva periculoase breşe în dispozitivul apărării engleze"**.

Alte explicaţii pentru quasi-insuccesul englez de miercuri sînt date în cronica de sport a lui „MORNING STAR". Aci se consideră că tactica echipei lui Alf Ramsey este acum prea bine cunoscută în lumea fotbalului şi adversarii englezilor au găsit antidotul necesar. **„Ramsey nu trebuie să schimbe atît jucătorii, cît mai ales tactica sa..."** — afirmă cronicarul lui „STAR". Despre jocul românilor ziarul consideră că el diferă de cel al insularilor **„...prin preferinţele pentru acţiuni individuale. Totuşi, puţinele acţiuni ale oaspeţilor la poarta adversă s-au arătat slabe, datorită unei timidităţi evidente în apropierea careului"**.

Cel mai categoric este poate comentariul din „DAILY MAIL". **„Filozofia fotbalistică a lui Ramsey este falimentară** — scrie ziarul — **fiindcă nu se bazează pe înscrierea de goluri. În contrast cu precedentele echipe reprezentative, de sub conducerea lui Walter Winterbottom — care erau mai fragile dar marcau goluri — acestui 11 de tipul Ramsey, chiar dacă este superior prin jocul prestat, îi lipseşte eficienţa..."**. Comentînd rezultatul meciului cu România, acelaşi ziar notează : **„Un dubiu asupra palmaresului acordat românilor poate să existe, dar nicidecum asupra dreptului lor moral pentru un rezultat de egalitate"**.

Indiferent de unele slăbiciuni relevate în jocul echipei române, ideea aceasta din urmă predomină în comentariile cercurilor de specialitate din capitala engleză. Fotbaliştii Albionului n-au putut cîştiga, pentru simplul motiv că n-au fost mai buni — iată singura concluzie posibilă. Şi aceasta o ştie prea bine şi Alf Ramsey.

Stan LEVENSON

Londra, 17 ianuarie

PRONOSTICUL NOSTRU

Concursul (III) din 19 ianuarie

I.	Atalanta — Roma	x
II.	Fiorentina — Juventus	1
III.	Inter — Verona	1
IV.	Lanerossi — Pisa	1
V.	Napoli — Milan	x
VI.	Palermo — Bologna	x
VII.	Sampdoria — Cagliari	x
VIII.	Torino — Varese	1
IX.	Reggiana — Genoa	x
X.	Mantova — Padova	1
XI.	Monza — Foggia	x
XII.	Brescia — Ternana	1
XIII.	Como — Perugia	1

LOTO-PRONOSPORT

Marţi, 21 ianuarie, va avea loc la Bucureşti tragerea excepţională Loto la care se atribuie nelimitat următoarele mărci de autoturisme : „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri şi radio, „Skoda 1000 M.B.".

În plus, prin tragere la sorţi, variantelor cu 3 numere cîştigătoare din primele 6 extrase li se oferă 50 excursii la Paris cu avionul. Durata circa 8 zile.

Pentru atribuirea tuturor premiilor se vor efectua 10 extrageri a cîte 12 numere fiecare. În total se extrag 120 de numere.

Nu uitaţi !

Jucînd bilete seria „F" de 20 lei puteţi participa la toate cele 10 extrageri.

Luni, 20 ianuarie, este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

PREMIILE ÎNTREGI ŞI SFERTURI DE LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI DIN 5 IANUARIE 1969

EXTRAGEREA I (OBIŞNUITĂ)

Categoria I : 1 variantă întreagă a 200.000 lei ; a II-a : 6 a 36.121 lei şi 4 a 9.030 lei ; a III-a : 400 a 645 lei şi 488 a 161 lei ; a IV-a : 946 a 335 lei şi 1245 a 83 lei ; a V-a : 1.657 a 224 şi 2.389 a 56 lei

Report la categoria I : 55.640 lei.

Premiul de categoria I a fost obţinut de către participantul Păduraru Dumitru din comuna Berceni, judeţul Prahova.

EXTRAGEREA A II-A (SUPLIMENTARĂ)

Categoria K : 5 autoturisme prin tragere la sorţi ; L : 16 variante din care 5 autoturisme prin tragere la sorţi, 7 premii în bani a 10.000 lei şi 4 premii a 2.500 lei ; M : 200 variante a 400 lei şi 323 a 100 lei ; N : 903 a 100 lei şi 1.238 a 25 lei ; O : 1.747 a 40 lei şi 2.473 a 10 lei.

EXTRAGEREA A III-A (SPECIALĂ)

Categoria T : 2 autoturisme „Dacia 1100" ; U : 18 autoturisme „Skoda 1000 M.B." ; V : 52 variante din care 40 excursii în U.R.S.S. prin tragere la sorţi şi 12 premii în numerar de 2.500 lei ; X : 27 variante a 1.000 lei ; Z : 5.511 a 100 lei.

LOTO

Tragerea din 17 ianuarie :

65 14 70 69 25 39 13 87 71 19 32 36

Fond de premii : 988 182 lei.

Premiile întregi şi sferturi de la tragerea din 10 ianuarie :

Categoria I : 1 variantă întreg a 142 804 lei ; a II-a : 10 variante sfert a 13 074 lei ; a III-a : 118 a 1 117 lei şi 152 a 279 lei ; a IV-a : 305 a 479 lei şi 597 a 119 lei ; a V-a : 774 a 241 lei şi 1 235 a 60 lei.

Premiul de categoria I a fost obţinut de participantul Grosu Zaharia din Constanţa.

O FRUMOASĂ INIŢIATIVĂ A SECŢIEI SPORT A C.C. AL U.T.C.

1400 DE ELEVI LA TABERELE-CURS REZERVATE ŞEFILOR COMISIILOR SPORTIVE DIN ŞCOLI

Secţia sport a C.C. al U.T.C. a avut lăudabila iniţiativă de a organiza, în vacanţa de iarnă, în trei localităţi din ţară (la Braşov, Piatra Neamţ şi Cîmpulung Moldovenesc) cursuri de îndrumare rezervate şefilor comisiilor sportive din licee, şcoli profesionale şi şcoli speciale postliceale, la care au fost prezenţi 1400 de elevi şi eleve. Asupra conţinutului acestor cursuri am orientat discuţia noastră cu tovarăşul profesor GABRIEL POPESCU, din secţia sport a C.C. al U.T.C., care a făcut parte din comisia de coordonare a activităţilor desfăşurate în taberele-curs.

— Pentru început, v-am ruga să ne precizaţi care au fost liniile directoare în organizarea unei asemenea acţiuni originale şi, bănuim, eficiente ?

— Un asemenea curs a constituit o necesitate. La cîteva luni de la deschiderea anului de învăţămînt, se impunea să efectuăm un instructaj cu elevii care conduc comisiile sportive din şcoli, să le asigurăm un minimum de cunoştinţe teoretice şi metodice şi, pe cît posibil, practice. Am considerat că vacanţa de iarnă reprezintă un moment potrivit pentru o asemenea acţiune. Dar, fiind totuşi vorba de vacanţă, era necesar să ne gîndim că elevii trebuie să beneficieze şi de o binemeritată perioadă de odihnă, după un prim trimestru de învăţătură. În acest sens, activitatea din taberele-curs s-a împletit armonios cu cea recreativă, de destindere şi de refacere fizică şi intelectuală, sub formă de excursii, seri de dans, jocuri de cabană etc. O modalitate de lucru care, după aprecierile noastre, a sporit eficienţa acţiunii.

— Sub aspectul îndrumării teoretice şi metodice, pe ce elemente s-a bazat cursul ?

— Cum am arătat, intenţia noastră a fost de a oferi cursanţilor cunoştinţele de care au nevoie în organizarea activităţilor sportive din şcolile respective. De pildă, să cunoască care sînt normele de organizare a unei competiţii, cum se întocmesc seriile, clasamentele, calendarele competiţionale, cum se programează arbitrii. Am mers chiar mai departe, organizînd la unele discipline cursuri-fulger de arbitri.

În sprijinul însuşirii acestor elemente teoretice, cursanţii au avut la dispoziţie un cabinet metodic special, precum şi profesori de educaţie fizică în măsură să-i lămurească asupra tuturor necunoscutelor, să le dea permanent consultaţii. Cursanţii au beneficiat, de asemenea, de un material bibliografic bogat, broşuri, regulamente ale ramurilor sportive, diafilme, pliante, instrucţiuni şi hotăriri ale C.C. al U.T.C., C.N.E.F.S. şi Ministerului Învăţămîntului, cu privire la organizarea şi desfăşurarea activităţilor sportive în şcoli.

— Cum aţi verificat direct modul de încorporare a cunoştinţelor ?

— Într-un mod primit de toţi cursanţii cu mult interes. Şi anume, printr-un concurs „Cine ştie sport, cîştigă" dotat cu numeroase premii. Numai că pentru a nu face aridă tematica, am axat-o pe cel mai important eveniment sportiv al anului care s-a încheiat — Jocurile Olimpice din Mexic. În acest fel, ne-am putut da seama şi de felul în care cursanţii au parcurs materialul bibliografic pus la dispoziţie şi de maniera în care ei au urmărit întrecerile din cadrul ultimei ediţii a J.O. Trebuie să mărturisesc că în cele mai multe cazuri cunoştinţele elevilor s-au dovedit a fi peste aşteptări, ceea ce, desigur, nu poate decît să ne bucure. Aş evidenţia aici unul dintre elevi, pe **Dan Popa**, reprezentant al judeţului Vrancea, care a fost de departe cel mai bine pregătit dintre cursanţi.

— Şi îndrumarea practică propriu-zisă, cum s-a realizat ?

— Şi în acest caz, într-un mod corespunzător, prin intermediul unei competiţii sportive, la care au luat parte, fără excepţie, toţi cursanţii. Competiţia a fost denumită sugestiv „Cupa vacanţei" şi ea a cuprins întreceri de baschet, handbal, volei, fotbal, şah, lupte libere şi clasice, schi, patinaj, haltere, tenis de masă şi săniuţe. Este necesar să fac o subliniere : s-a putut verifica că alegerea şefilor comisiilor sportive a fost bine făcută, ca urmare a unei selecţii riguroase, care a ţinut seama ca elevii să fie nu numai fruntaşi la carte, ci şi tineri cu afinităţi într-o ramură de sport sau alta. Aceasta şi explică de ce unele rezultate ale cursanţilor îi situează chiar la graniţa sportului de performanţă, la nivelul juniorilor. Şi aici aş dori să fac unele evidenţieri. De exemplu, la lupte, unde elevii Gh. Tudor (Covasna), Virgil Barbu (Dîmboviţa), G. Faur (Alba) şi Ilie Moaca (Argeş) au dat dovadă de calităţi remarcabile, cîştigînd şi concursul, la tenis de masă, întrecere în care s-au detaşat Adelina Mărgineanu (Alba) şi Marian Marinescu (Vîlcea), la schi — proba de cros revenind lui C. Coman (Hunedoara), în timp ce în disputa pe echipe s-au impus selecţionatele municipiului Bucureşti (volei) şi ale judeţelor Olt (handbal) şi Mureş (fotbal).

Aş vrea să mai fac două sublinieri. Prima, aceea că toţi cursanţii — respectînd indicaţiile primite — au venit în tabere cu material şi echipament adecvat, treninguri, ghete de baschet, tenişi, schiuri, patine, săniuţe etc. Acest fapt a facilitat mult buna desfăşurare a activităţilor practice. Apoi, grija cu care elevii şi-au pregătit bazele sportive, pîrtiile de pe Răcădău, în cazul Braşovului, şi în special terenurile pentru fotbal, care, în toate cazurile, au fost acoperite cu zăpadă...

— Fiindcă aţi relevat acest aspect, am dori să ne spuneţi ce obligaţii vor reveni cursanţilor în etapa imediat următoare ?

— Fiecare, în şcoala respectivă, va trebui, în primul rînd, să treacă la reactivizarea comisiilor sportive, eventual să le completeze cu acei elevi care dovedesc pasiune pentru o asemenea activitate. Stabilirea calendarului competiţional al şcolii va constitui o altă obligaţie a fiecărui şef de comisie. Iar o dată cu redeschiderea sezonului în aer liber, ei vor trebui să se îngrijească de amenajarea unor baze sportive simple, completînd pe cele existente sau — în funcţie de posibilităţi — realizînd altele noi.

În încheierea discuţiei purtate, tovarăşul profesor Gabriel Popescu a ţinut să adreseze mulţumiri organelor de partid, de tineret şi inspectoratelor judeţene Braşov, Neamţ şi Suceava, care au făcut totul pentru succesul acestor tabere-curs, precum şi şcolilor care au îndeplinit oficiul de gazde.

Tiberiu STAMA

DIALOG CU CITITORII

Tov. TEODOR SUCIU, *de la serviciul de creaţie al Uzinelor Textile Arad* ne scria : *„De mult voiam să vă trimit cîteva rînduri, mai precis din ziua în care am citit articolul «Anglia vine să joace...» Am aşteptat să văd ce se va întîmpla la Bucureşti. Ne-am angajat să jucăm cu campioana lumii. Desigur, acest lucru m-a bucurat la început, dar cînd am văzut că returul e programat la 15 ianuarie am stat pe gînduri. Mă gîndesc că la acea dată, în Anglia, campionatul e în plină desfăşurare, iar la noi e vacanţă"...*

Anglia a venit şi a jucat, tovarăşe Suciu. Iată că şi echipa noastră a fost la Londra. Şi la fel, a jucat. S-a comportat bine şi, spre satisfacţia tuturor celor ce îndrăgesc acest sport la noi, fotbaliştii noştri au plecat de pe malurile Tamisei cu fruntea sus. Deci faptul că meciul a fost programat la o dată nepotrivită (la noi vacanţă, la englezi plin sezon competiţional), că jucătorii noştri sînt obosiţi fiindcă n-au avut concediu, se vede treaba că nu au constituit piedici în realizarea unui rezultat onorabil. E de dorit ca acest 1—1 cu Anglia să fie privit aşa cum se cuvine, să nu fie un motiv de înfumurare (pentru jucători, antrenori), un punct de plecare pe un drum pe care-l dorim tot mai rodnic. Sîntem convinşi că cei ce ne-au reprezentat pe stadionul Wembley n-au uitat că îi aşteaptă meciurile grele din preliminariile C.M. Iată de ce se cere din partea tuturor fotbaliştilor noştri şi, mai ales, acelor care vor îmbrăca tricourile echipei naţionale, multă modestie, conştiinciozitate, perseverenţă în pregătiri. Rezultatul de la Londra trebuie confirmat. Atunci toată lumea va fi şi mai mulţumită.

Tov. DUMITRU EREMIA, *din Ploieşti, Piaţa 16 Februarie, latura sud,* ne scria printre altele : „Cu toate necazurile pricinuite, trebuie să spun că în mult la fotbaliştii noştri. Vreau să le spun că nu ne-am pierdut încrederea în ei, că o cotitură spre bine depinde însă în cea mai mare parte numai de jucători". Aşa e tovarăşe Eremia. Să sperăm că pasul cel mare a fost făcut, că jucătorii vor aprecia dragostea cu care sînt înconjuraţi de către iubitorii fotbalului şi că se vor strădui să nu-i mai dezamăgească, aşa cum au făcut în atîtea şi atîtea rînduri.

Tov. MARIN TUDORACHE, *Brăila, str. I. L. Caragiale nr. 19.* Cred că acum v-a trecut supărarea şi nu aveţi nimic de obiectat că miercuri n-a fost folosită echipa propusă dv. Deci, totul e bine cînd se termină cu bine.

Tov. PETRU CHIROŞCA, *Bucureşti, str. Muzeul Zambaccian, nr. 32.* Meciul cu reprezentanţii Albionului nu s-a putut transmite la televiziune din motive foarte întemeiate. Ţările care trebuiau să preia transmisia prin staţiile intermediare dintre Anglia şi România au cerut pentru acest lucru o sumă inacceptabilă. Deci nu aveţi motive să vă supăraţi. Studioul nostru de televiziune s-a străduit să vă ofere însă posibilitatea vizionării acestui joc cu ajutorul telerecordingului.

Tov. ION POP, *comuna Tăşnad, jud. Satu Mare.* Dacă Pantea e mai bun ca Pîrcălab ? Orice răspuns v-am da poate fi apreciat ca subiectiv. Unul are unele calităţi, celălalt altele. Bine ar fi dacă amîndoi ar juca măcar ca... Best, de pildă. Atunci, toată lumea ar fi mulţumită şi nici dv. n-aţi mai sta în dubiu. Clasamentele respective au fost publicate în numerele festive de Anul Nou ale ziarului Sportul şi revistei Fotbal.

Constantin ALEXE

Douăsprezece cîntece sportive de compozitori români*)

Trebuie aplaudată iniţiativa C.N.E.F.S. de a publica o culegere de cîntece sportive originale, după cum este binevenită preocuparea compozitorilor noştri de a scrie melodii pe o temă şi o preocupare atît de largă în masele de tineret, cum este sportul. Cîntecul şi muzica au însoţit întotdeauna manifestările sportivilor de pretutindeni, a le promova şi la noi e, aşadar, o obligaţie, căreia i-aş ura mai multă stăruinţă şi cu mai dese rezultate. Fiindcă atît cît s-a făcut pînă acum la noi, în acest domeniu, este prea puţin şi nu satisface nevoia de muzică a sportivilor şi a mulţimilor ce participă la jocurile, exerciţiile, competiţiile şi festivalurile lor. Că ascultătorii îndrăgesc astfel de piese muzicale, cu subiect sportiv, o demonstrează răspîndirea unor cîntece, aflate în cuprinsul acestui caiet, ca Hai, băieţii de Temistocle Popa, cu versurile lui Aurel Storin, sau Olimpiada tinereţii de acelaşi compozitor, premiată la festivalul din 1966 de la Mamaia. Ele au antren, şi sînt, în plus, melodii care se însuşesc uşor de memorie, chiar şi numai după o singură audiţie. De fapt, aceste două calităţi sînt esenţiale unor cîntece sportive bune, menite să sporească semnificaţia activităţilor fizice şi competiţionale cu acel colorit afectiv, pe care muzica îl conferă şi îl stimulează în rîndurile publicului.

Recentul caiet de Cîntece sportive *conţine douăsprezece piese, semnate de Elly Roman, Aurel Giroveanu, Richard Stein, V. Timiş, Eugen Teger, Florentin Delmar, Temistocle Popa şi H. Mălineanu. Aproape toate au fost concepute în ritmul de marş, trezind în noi, prin pulsaţia lor geometrică, frenezia mişcării. Unele dintre ele au un aranjament mai complex, fie şi cu inflexiuni jazzistice, ceea ce nu e deloc rău. Nici unul din compozitori n-a pierdut din vedere iureşul cadenţei sprintene, pe care melodiile lor trebuie să-l stîrnească în cei ce le cîntă sau le ascultă. Este în ele o chemare la voluptatea musculară, la euritmia sportivă, mica vrajă a muzicii, deşi nu întotdeauna s-a ţinut seamă de marea calitate a unor cîntece destinate pentru toate urechile, şi anume : simplitatea ! Mă îndoiesc, bunăoară, că partea mediană a piesei* Visuri înfloresc *va putea să fie memorată şi cîntată de sportivi, deşi din perspectiva travaliului artistic mă satisface, sau că refrenul marşului* Inimi de sportivi — *o bucată altfel deosebit de izbutită muzical — s-ar putea adresa spontan urechii, datorită cromatizării lui. Un cîntec simplu, cum este* Cîntăm victoria *de Elly Roman, pe versurile lui Aurel Felea, are toate şansele să devină un companion plăcut al marşurilor şi evoluţiei sportivilor în arenă. Iar structura mai complexă a melodiei* Sportivi ai ţării mele, *chea doreşte şi cîntece mai diverse în concepţie, fiindcă sportivii au şi momente de destindere, cărora li se cuvin cîntece adecvate, deoarece de calitatea repausului depind rezultatele spre care se tinde neîntrerupt.*

Oricum, prin publicarea acestei culegeri, Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport a marcat un gol tocmai acolo unde... golul era mai mare !

George SBÂRCEA

*) CÎNTECE SPORTIVE. Editura Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, Bucureşti, 1968, 52 pag.

RECENZIE